

в одну, під новим шифром 226 «Фармація», галузь знань 22 Охорона здоров'я. Незважаючи на те, що становлення фармації в Україні, як окремої галузі, бере початок ще з XIV – XVII ст. [1].

Але на цьому не закінчилися зміни, які спіткали фармацію. Так, після введення в дію постанови КМУ від 01.02.2017 р. № 53 «Про внесення змін до Постанови КМУ від 29.04.2015 р. № 266» [6], яка призвела до виникнення серйозної проблеми у системі підготовки фармацевтичних кадрів, бо відбулося об'єднання двох різновекторних напрямів підготовки фахівців фармації, шляхом зміни назви спеціальності на 226 «Фармація, промислова фармація», які містять різні фахові компетентності та зміст навчання.

Немає відомостей про існування у світі спеціальності з такою назвою. Ця ситуація може призвести до цілої низки проблем. Негативно впливатиме на якість підготовки фахівців, студенти даної спеціальності не зможуть брати участь у програмах академічної мобільності. Унеможливить визнання дипломів українського зразка за кордоном, реалізацію міжнародних програм, уніфікацію національної фармацевтичної освіти зі стандартами європейських країн з метою підвищення конкурентоспроможності наших фахівців, тощо.

Висновки. В умовах реформування вищої освіти важливо зберегти для держави підготовку висококваліфікованих фармацевтичних фахівців. Досягнути цього можна шляхом збереження спеціальності під назвою «Фармація» (освітній ступінь – магістр фармації, професійна кваліфікація – провізор»), бо друга частина, існуючої на сьогодні спеціальності, передбачає підготовку фахівців з професійною кваліфікацією інженер-технолог.

В рамках національної стратегії розбудови нової системи охорони здоров'я України необхідно реформувати фармацевтичну освіту з обов'язковим збереженням національних традицій, спираючись на багаторічний досвід становлення фармацевтичної справи та з урахуванням європейських стандартів.

Література:

1. Бойчук І. Передумови виникнення та становлення системи підготовки
2. фармацевтів в Україні / І. Д. Бойчук // Педагогіка і психологія професійної освіти : [наук.-метод. журнал]. – Львів, 2007. – № 4. С. 186–196.
3. Компендиум. Лекарственные препараты / Под ред. В. Н. Коваленко. – К. : МОРИОН, 2017. – 2416 с.
4. Наказ МОЗ від 13.09.2010 № 769 Про затвердження Концепції розвитку фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я України на 2011-2020 роки.
5. Постанова КМУ від 29 квітня 2015 р. № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти».
6. Наказ МОН України від 06. 11. 2015 № 1151 «Про особливості запровадження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266».
7. Постанова КМУ від 01.02.2017 р. № 53 «Про внесення змін до Постанови КМУ від 29.04.2015 р. № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»».

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ СТОМАТОЛОГІЇ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ю. В. Октисюк

ДВНЗ «Івано-Франківський національний медичний університет»

Однією із сучасних методичних інновацій у вищій медичній освіті є впровадження інтерактивних методів навчання. Навчальний процес при цьому відбувається за умови постійної активної взаємодії всіх його суб'єктів і виключенні домінування одного учасника навчального процесу над іншим. Одночасно інтерактивні технології дозволяють в повній мірі розкрити творчий потенціал викладача його спонукаючи до постійної роботи в напрямку удосконалення педагогічної майстерності.

На кафедрі дитячої стоматології ІФНМУ дисципліна «Дитяча хірургічна стоматологія» викладається студентам 4 та 5 курсів. З метою впровадження інтерактивних методів навчання на кафедрі на основі теоретичного матеріалу та переліку практичних навичок, необхідних для задачі комплексного випускного іспиту, розроблені інтегровані ситуаційні

задачі, які доповнюються фотографією зовнішнього вигляду хворого (із врахуванням етичних норм), даними рентгенологічних та лабораторних досліджень. В процесі їх вирішення студенти навчаються працювати в колективі, встановлюють попередній діагноз, визначають доцільність призначення тих чи інших додаткових методів обстеження, інтерпретують їх можливі результати, проводять диференційну діагностику, що в кінцевому результаті веде до постановки кінцевого діагнозу та вибору правильного методу лікування.

Таким чином застосування інтерактивних методів навчання забезпечує підвищення мотивації студентів до вивчення дисципліни, стимулює до пошуку додаткових джерел інформації, формує клінічне мислення, розвиває їх комунікабельність та вміння працювати в команді, сприяє розвитку особистості.

КОГНІТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ СТУДЕНТІВ

Т. Є. Оніщенко, Ю. Ю. Рябоконт

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Для підготовки фахівців з конкурентоспроможним рівнем кваліфікації є необхідними зміни у технологіях навчання. Технології навчання мають бути направлені на мобільне коректування моделі фахівця, забезпечувати індивідуалізацію освітніх програм і шляхів їх засво-

ення із урахуванням ступеню професійної підготовки та інтересів студентів.

Мета дослідження: обґрунтувати доцільність використання когнітивних технологій у навчальному процесі студентів.

Основна частина. Широке впровадження педагогічних технологій почалося у 60-х роках і пов'язано з іменами Дж. Керролл, Б. Блум, Д. Брунер, Д. Хамблін та ін. Поняття «Педагогічна технологія» в освіті пов'язується з певними професійними діями викладача, які усвідомлено включають механізм розгортання логіки, того або іншого педагогічного процесу як процесу досягнення мети або реалізації поставлених завдань [1].

Для успішного навчання студенту є необхідним високий рівень інтелектуального розвитку сприйняття, уявлення, пам'яті, мислення, уваги, ерудованості, широти пізнавальних інтересів, високого рівня логічних операцій. При недостатньому розвитку вказаних якостей вони здатні це компенсувати за рахунок підвищеної мотивації або працездатності, посидючості, ступеню вимог, ретельності та акуратності у навчальній діяльності. Проте, інтерес до навчання, отримані ними знання мають бути осмислені і ціннісно-орієнтовані. І, одним з напрямків вирішення цієї проблеми є вдосконалення педагогічних технологій [1, 2].

Сучасна освіта пропонує велику кількість технологій. Вважається, що однією з найефективніших педагогічних технологій для активного навчання є когнітивні технології, які базуються на положеннях когнітивної психології і займаються людським розумом, мисленням і тими ментальними процесами і станами, які з цим пов'язані. Термін «когнітивний» описує пізнавальну діяльність з точки зору процесів інформаційного обміну людини з довкіллям [3]. Основна мета когнітивної психології – інтелектуальний розвиток студентів у процесі засвоєння систематичного наукового змісту. Вона вивчає те, як людина отримує і уявляє інформацію про світ, як вона зберігається у пам'яті і перетворюється в знання, і їх вплив на нашу увагу і поведінку [1].

Основна мета використання когнітивних технологій, на думку дослідників, полягає в розвитку всієї сукупності розумових здібностей і стратегій, адаптації до нових ситуацій [4]. В умовах когнітивної майстерності освітній процес направлений не на поглинання інформації, а на пізнання внутрішніх стосунків досліджуваних предметів, що і спонукає студентів до діалогового, дослідницького роздуму, підвищує концентрацію ментальної активності. Усвідомлене та об'єктивно навчання сприяє високоефективному зростанню розумової діяльності. Усвідомлення виступає чинником, який забезпечує перенесення знань або стратегій розумової діяльності з однієї області в іншу, а також сприяє розвитку вольового контролю над розумовою діяльністю. Критерієм когнітивного розвитку у процесі навчання є розуміння суб'єктом своєї здатності виконати певні завдання (рівень розвитку рефлексії) та ефективністю стратегії, якою керується суб'єкт у когнітивній діяльності для досягнення мети.

Когнітивна психологія створила новий напрям у педагогіці – когнітивні технології навчання. Під когнітивними педагогічними технологіями ми розуміємо навчальний процес інтелектуального розвитку студентів, який базується на модульному представленні вивчаємої інформації. У рамках когнітивного підходу студент вважається активним і свідомим учасником процесу навчання, а не об'єктом навчальної діяльності педагога, тобто реалізуються суб'єкт-суб'єктні стосунки між студентами і викладачем, а процес навчання має особистий і соціально обумовлений характер.

Когнітивна технологія має модульну структуру. Кожен модуль – це система занять, що об'єднані загальною

дидактичною метою. Чинником формування модуля є процедурна інформація в основі приватного або загально-методу наукового пізнання. Кожен модуль включає три блоки занять, на кожному з яких вирішується певне дидактичне завдання: блок вхідного моніторингу; теоретичний блок; процесуальний блок [5].

Блок вхідного моніторингу призначений для отримання інформації про рівень когнітивної готовності студентів до сприйняття і розуміння нової інформації і виконання різних пізнавальних дій та операцій. Когнітивна готовність визначає успішність усієї подальшої діяльності студентів по засвоєнню нового матеріалу. Для вивчення рівня когнітивного розвитку використовується спеціальна система моніторингу, яка діагностує базові когнітивні характеристики інтелекту, що мають нейрофізіологічну природу, загальні вміння; міжпредметні знання і вміння; предметні знання і вміння.

У теоретичному блоці вивчається декларативна інформація. Основним завданням для викладача є формування семантичних мереж понять, що вивчаються та пов'язуються з вже відомими студенту поняттями за допомогою загальних логічних і специфічних предметних видів зв'язку.

У процесуальному блоці вивчається процедурна інформація. Вона містить правила та алгоритми виконання різних видів предметної діяльності, засоби перетворення об'єктів, що вживаються у предметній області для отримання очікуваних результатів. Засвоєння цієї інформації є необхідним для оволодіння загальними і приватними методами, що забезпечують адекватне сприйняття, пізнання і перетворення навколишнього світу для адаптації до умов існування.

Результатом навчального процесу є формування у свідомості кожного студента когнітивної схеми. Після засвоєння декларативної і процедурної інформації проводиться триада занять: для узагальнення повторення, тематичного підсумкового контролю і корекції. Таким чином, при неправильному сприйнятті або спотворенні навчальної інформації можливим є проведення її корекції з використанням цих технологій.

Висновки. Когнітивні технології сприяють розвитку і формуванню широкого когнітивного кругозору у студентів, самостійному пошуку істини, критичному сприйманню суперечливих ідей, здібностей до аналізу і проектуванню своєї діяльності, самостійних дій в умовах невизначеності, придбання нових знань; володінню стійким прагненням до самовдосконалення; творчої самореалізації.

Література:

1. Реан А.А. Психология и педагогика/ А.А. Реан, Н.В. Бордовская и др.-СПб.: Питер, 2008. – 432 с.
2. Малинецкий Г.Г. Когнитивный вызов и информационные технологии / Г.Г. Малинецкий, С.К. Маненков и др. // Экономические стратегии. -2011. - №9. –С. 35 – 43.
3. Бершадский М.Е. Структура когнитивной образовательной технологии / М. Е. Бершадский // Школьные технологии. - 2005. - № 6. - С. 78-86.
4. Tolman E. G Cognitive maps in rats and men / Psychological Review. 1948, 55 (4), 189-208.
5. Нагорнова А.Ю. Характеристика когнитивной технологии обучения студентов технических специальностей / А.Ю. Нагорнова, Ю.С. Нагорнов // Современные проблемы науки и образования. – 2012. – № 6. – С. 53-61.